

ที่มาของ ขนมหครก

นำเสนอเมื่อ : 15 พ.ย. 2552

ไอ้ที หรือ พ่อกะที ชายหนุ่มนิสัยโผงผาง ผู้กำพร้าพ่อและแม่ อยู่ตัวคนเดียว พุดจริงทำจริง ขยันขันแข็งเอางานเอาการ เสรีจากงานหนักก็มารับจ้างขี่ควายส่งคนเขาสอย ทุกคนในหมู่บ้านล้วนรักและเอ็นดูไอ้ที ยกเว้นผู้ใหญ่ปลั่ง เพราะผู้ใหญ่ปลั่งมีลูกสาวสวยที่ตื่นมาหลงรักไอ้ทีด้วยเช่นกัน

แม่แป้ง ลูกสาวคนเดียวของผู้ใหญ่ปลั่ง สาวสวยประจำหมู่บ้าน นางเจอกับไอ้ทีในงานวันลอยกระทง ทั้งคู่ขี่ควายสัญญากันต่อหน้าพระจันทร์วันเพ็ญ ไม่ว่าอนาคตข้างหน้าจะมีอุปสรรคขวางกั้นเพียงใด ทั้งคู่ก็จะขอเอาความรักแท้ที่จริงใจฝากพันขามไป แล้วไอ้ทีก็รวบรวมเงินทองเท่าที่เก็บสะสมมาได้ ไปบ้านผู้ใหญ่ปลั่งเพื่อขอสวามิภักดิ์ตามประเพณี ซึ่งผู้ใหญ่ก็ต้อนรับไอ้ทีอย่างดีด้วยชายฉกรรจ์ 6 นายพร้อมอาวุธครบมือ ไอ้ทีไม่ว่าอะไร ใดแต่พารางอันสะบักสะบอมกลับไปบ้าน นอนหยอดน้ำข้าวต้มหลายวันด้วยใจยังตั้งมั่นว่าวันหน้าจะมาขอใหม่ ขอไปจนกว่าผู้ใหญ่ปลั่งจะใจอ่อน ในที่สุดผู้ใหญ่ปลั่งก็ปิดหนทางความรักของไอ้ทีด้วยการคลุมถุงชน จัดงานแต่งงานให้ลูกสาวกับปลัดหนุ่มจากบางกอก ไอ้ทีรู้อาจะรับวิงวอนทูลร่ำร่ำหมายจะมาทำลายพิธีแต่งงาน ซึ่งผู้ใหญ่ปลั่งก็รู้ว่าไอ้ทีต้องกระทำแบบนี้ จึงซุดหลุมพรางดักรอเอาไว้ แม่แป้งแอบได้ยินแผนร้าย ก็แอบหนีหมายจะมาห้ามคนรักไม่ให้หลงกล เหตุการณ์ต่อไปนี้ไม่มีบันทึกเป็นลายลักษณ์ ใดแต่ปะติดปะต่อมาจากคำบอกเล่าของชาวบ้านแบบปากต่อปากว่า

"...คืนนั้นเป็นคืนเดือนแรม แม่แป้งแอบวิ่งฝ่าความมืดออกมาดักหน้าไอ้ที ไอ้ทีเห็นแม่แป้งวิ่งมาก็ดีใจ รีบวิ่งไปหา แม่แป้งเห็นไอ้ทีก็รีบวิ่งมาก็รีบวิ่งไปหาให้เร็วยิ่งขึ้นไปอีก จับปล้น... รางแม่แป้งก็ร่วงหล่นลงไปในหลุมพรางของผู้ใหญ่ปลั่งต่อหน้าต่อตาไอ้ทีทันที ด้วยอาการตกใจ ไอ้ทีก็รีบกระโดดตามลงไปเพื่อช่วยเหลือ ด้วยความดีใจของสมุนชายฉกรรจ์ 6 นายของผู้ใหญ่ปลั่ง จึงรีบเข้ามาช่วยกันโกยดินฝังกลบเพราะคิดว่ากนหลุมมีเพียงไอ้ทีผู้เดียวที่อยู่ในนั้น"

...รุ่งเช้า ผู้ใหญ่ปลั่งเดินยิ้มมาซุดหลุมเพื่อดูผลงาน ภาพเบื้องหลังกลับพบไอ้ทีตระกองกอดทับร่างแม่แป้งลูกสาวของตน นอนตายคู่กันอยู่อย่างมีความสุข เมื่อยิ้มถูกเปลี่ยนไปเป็นน้ำตา ผู้ใหญ่ปลั่งสั่งลูกสมุนสร้างเจดีย์คลุมครอบปิดหลุมนั้นไว้ เพื่อเป็นเครื่องเตือนใจคนทั้งปวง **อย่าคิดทำร้ายหรือทำลายความรักของใครอีกเลย**

สถานที่ตั้งเจดีย์นั้น ไม่มีใครรู้แน่นอน จะมีก็แต่เพียงอนุสรณ์แห่งความรักที่กระทำสืบทอดกันมาจนเป็นประเพณี ทุกแรม 6 ค่ำ เดือน 6 ชาวบ้านที่ศรัทธาในความรักของไอ้ทีกับแม่แป้ง จะตื่นตั้งแต่เช้ามืด เขาคัรวเพื่อทำขนมที่หอมหวาน ปรงจากแป้งกะทิ บรรจงแคะจากพิมพ์ แลวนำมาวางคว่ำหน้าซ้อนกันเป็นสัญลักษณ์ว่า จะได้อยู่รวมกันตลอดไป ขนมนี้เรียกขานกันในนาม **ขนมแห่งความรัก (ขนมของ "คนรักกัน")** หรือ เรียกย่อ ๆ ว่า **"ขนม ค.ร.ก."**

ที่มา...หนังสือศาลาคนเศร้า. ฉบับที่ 425 ประจำเดือนกรกฎาคม 2550 หน้า 217-219.